

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 209.

V Ljubljani, v četrtek 15. septembra 1887.

Letnik XV.

Naše razmere.

S Koroškega, 13. sept.

Koroška je bila od starodavnih časov slovenska; vsled silnega pritiska od vseh strani so se morali v teku stoletij Slovenci umakniti Nemcem, ki imajo sedaj dve tretjini dežele v svoji oblasti. Podobni pa so naši Nemci jezu, ki je silil v lisičino jamo in slednjič iz nje pregnal lisico in sam v njej kraljeval. Drzno in nesramno je brati, kar pišejo naši nemški liberalni listi o pravicah Slovencev na Koroškem. Značaja in častnega čutila — pišejo „Freie Stimmen“ — pogrešamo pri takem predrzneži, kterež smo že pogosto pognali skozi vrata, pa v gospodarjevo nevoljo sili zopet nazaj. Brez značaja v nazorih in brez čutila za čast morajo pač biti tudi slovenski „prvaki“ iz Kranjske in Spodnje Štajarske; koliko bre (Fusstritte) smo jim že dali Korošci, pa vendar še vedno tiščé v deželo narodnega mirú, v našo Koroško.

Tako dostojno pišejo koroški liberalni listi, ali je potem kaj čudno, ako strastni poulični nemški kričači po mestnih ulicah in kavarnah napadajo mirne Slovence, samo zato, ker slovenski govoré? Sploh imajo naši Nemci čudne pojme o miru. Mir bo našim nasprotnikom takrat popolen, ko na Koroškem več nobenega Slovenca ne bo; dokler se bo pa še kdo oglasil za pravice zatiranih Slovencev na Koroškem, dotlej ni mirú in vsak tak predrznež kali mir, je „Störenfried“.

Zato je naše veliko-nemške veljake silno razjaril ukaz pravosodnega ministerstva dné 21. julija t. l. št. 12118, vsled kterega se mora tudi na Koroškem vknjiževati v zemljiško knjigo v slovenskem jeziku, ako to stranke zahtevajo. Pravijo, da je minister izdal to določbo za Štajarsko in Koroško zato, da je zadovoljil slovenske voditelje in zato, da rabi ta ukaz kot sredstvo, s katerim bo lože zatiral nemščino. Vsak pameten človek pa vé, da pri tem ni nobene

dvorljivosti nasproti posameznim in nobene krivice za nemščino, mar da je ukaz izdan le zato, da se vestno izpolnuje paragraf državnih osnovnih postav, ki zagotavlja vsem narodnostim v državi enake pravice.

Dolžnost koroških Slovencev je sedaj, da pri takih priložnostih, kadar imajo opraviti pri vpisavanju v zemljiško knjigo, vselej odločno tirjajo od uradov, da morajo spolnovati naredbe ministrove in vknjiževati v slovenskem jeziku. S tem bomo dosegli, da bodo uradniki, ki bodo hoteli služiti po slovenskih krajih, morali znati slovenski, da toraj dobimo v vsakem kraju saj nekaj takih uradnikov, s kterimi se nam bo mogoče pomeniti po domače in brez tolmača.

Nasprotni listi sicer grozijo, da takim strankam posojilnice in hranilnice ne bodo hotele posojevati, ker ne bodo razumele zapisnikov v zemljiščni knjigi, temu pa se bomo ogibali s tem, da sčasoma osnujemo več slovenskih posojilnic, ki bodo tudi razumele zapisnike v zemljiščni knjigi, če bodo tudi vknjiženi v slovenskem jeziku. Dalje trdijo, da tudi koroški deželni zbor ni izrekel o tem svoje besede. No, če bodo gospodje v deželnem zboru posnemali odbornike mestnega zbora Celovškega v modrih izjavah gledé jezuitov, potem Slovenci te besede lahko pričakujemo z mirnim srcem.

Sploh pa vidimo koroški Slovenci, kako se mlado in staro, malo in veliko na Koroškem pehá, da zatrejo čem preje slovensko narodnost. — Med kmeti širi agitacijo naš ultra-nemški in liberalni „Bauernbund“; visoki gospódi je pa sedaj o teh zadevah govoril bogato-modri Dummreicher, državni poslanec koroški.

Zadnji shod je imel nemški „Bauernbund“ v Trgu (Feldkirchen). Znani Johann Seebacher, načelnik tej nemški kmečki zvezi, se je v svojem nemškem govoru ponašal, da je on rojen „Vindišar“ in da ga zeló veselí, da v trdo nemškem okraji po-

zdravlja zastopnike nemških in slovenskih kmetov, ki hočejo v miru živeti med seboj in ne poslušati tujih hujskačev.

Kaj ne, kako se to lepo sliši: Rojen Slovenec, ponaša se, da v trdo nemškem kraju po nemško pozdravlja zbrane kmete, od kterih jih mnogo ne razume nobene nemške besede. — Toda tudi „Bauernbund“ ne bo dosegel svojih ponemčevalnih namenov, ker koroški kmet ima preveč zdrave pameti in prav dobro vé, da višjim gospodom pri „Bauernbund“-u ni nič mar za slovenskega kmeta, ampak samo za to, kako bi tudi njega pripravili, da bi začel kadilo zažigati nemškemu maliku.

O Dummreicherjevem govoru in o drugih naših zadevah Vam o priliki dopošljem svoje poročilo.

Einspielerjeva slavnost.

(Konec.)

142. Zagreb. Pridružujoč se slaviteljem slavnega svečara kličemo: Poživio ga Bog mnogo godina i uslišao vruće njegove molitve za spas roda slovenskega!

Uredništvo „Vienca“.

143. Zagreb.

Ti ulogo si igral,
Ne boječ se vragov treska.
To je narod tvoj spoznal
In Ti gromko danes pleska!
Živio igralce neplašljivi!

Kračmanov.

144. Zagreb. Čestitamo dičnom jubilaru željom, da još mnogo godina uspješno radi na polju narodnog blagostanja i prosviete.

Sokol.

145. Zagreb. Ohranitelju slovenskega národa na skrajnem robu. Slava!

Vidrič.

LISTEK.

Trobojnica Einspielerjeva.

Kaj se krasi zemlja Korotanska,
Kaj se krasi, svatovsko oblaci?
Ali zmagoslavje slavno slavi,
Ali vojvodí se vklanja?
Ne vklanja danes se vojvodí:
Prazna Gosposvetska je ravnina.
Ne proslavlja zmage si ponosne,
S Turkom več ne bije starih bojev.
Praznik slavi, praznik v čast očetu,
V čast očetu v starodavnih Svečah.

* * *

Pred altar častljiv starček stopa,
Sivi starček — oče korotanski
Stopa — zlate maše dar daruje. —
Ž njim se druží narod majke Slave,
Druží sinov vernih ž njim se četa,
Narod celi ž njim ta dan praznuje.
Pol stoletja starček že daruje,
Že daruje sveti dar očetu.
Z velo roko dar nebeski dviga,
Z mladim srcem sebe ž njim daruje. —
— S krepkim glasom „Credo“ ti zapoje,
Silovito v sreih vseh odmeva.
Zlati angelj tú z neba priplava
In nad sivo glavo se ustavi:

Križ se mu leskeče v eni roci,
V drugi krona biserna in zlata.
Glas njegov srebrni se razlegne:
„Polu stoletja — Vero ponavljaš,
In jo očitno — Svetu spoznaváš,
„Credo“ iz srca — K nebu se dvigne,
Z neba pa milost — Božja prisije;
Bogu ponižno — V veri se vkloniš,
Krepek pa dvigneš — V sili se novi.
Mnogo si delal — Mnogo si trpel,
Z vero okrepljen — Slavno si zmagal.
Križu oklenil — Mlad si podnožje,
Križ še pritiskaš — V vele si roke.
Križ te krepil je — Križ te budil je,
Križ te še jači — Starčka slavljena.
Sprejmi ta venec — Zmage je znamenje,
Zmage duhovne — V veri skončane!“ —
In krilatec dvigne zlato krono,
In ovenča starčku sivo glavo!

* * *

Venčan dalje sveti dar opravlja,
In „za žive“ gorke prošnje moli.
Da, za žive, za svoj narod borni
Moli — kot je polu veka molil,
Za svoj rod, za njega zmago,
Moli z vnetim srcem — vroče moli
V slavni praznik svoj — pri zlati maši.
Vila krasna se mu tu približa,
Vila tožna — Vila korotanska.
V črno Vila je sicer zakrita,
Solza jej z oči brez koneca lije,
Vedno plače, toži, vedno vzdihá —

Danes pa svečano je odeta,
Radost zóri s krasnega jej lica,
Vila korotanska je razvnetá
In v veselji se oltarju bliža:
„Dolgo je dobrava spala,
Točil dolgo dom solzé,
Vila mu je robovala,
Bol jej trgala sréc.
Zarja se je obnovila,
Nov vam zori dan krasán:
Čila korotanska Vila,
Oživljen je Korotán.
Zbrisal ti z oči si srage,
Ti odtod prognal si tmó,
Sprejmi venec slavne zmage,
Venčaj ti sivo glavó.“
Žuborenje vrelcev se začuje,
Vrhi se obrašeni majejo,
Zašumijo v Dravi kaplje svitlé
Zašumijo v Zili srebropéni,
Zadehté cvetlice — v znak svobode,
V znak veselja in na čast rešniku.
In živeje vtriplje mlado srce,
Mlado srce v ostarelem truplu,
In gorkeje mu kipe molitve
V blagor vse slovenske zemlje!

* * *

Dalje moli in prošnje pošilja
Za vladarja, za cesarsko hišo.
Iskri orel pa nad njim pripluje,
Iskri orel — orel avstrijski.
Dvigaté razvneto se peruti

146. Zagreb. Dičnomu oču koroških Slovencea, zaslužnemu mužu za slovensko šolstvo, odličnemu pedagogu kliče: Živio mnogo godina na slavu i ponos narod slovenskoga.

Upravitelj Matice hrvatskoga učitelja.

147. Žižkov. Andreju Einspielerju, najplemenitejšemu sinu slovenskega naroda, katoliškega duhovništva in neumornemu boritelju za človeške pravice daj vsemogočni Bog vživati najslajšega sadu njegovega truda še mnoga, premnoga leta!

Lego.

Tako mnogobrojno so častitali Slovenci od blizo in daleč našemu zlatomašniku in tako povečevali slovesnost pri zlati maši.

Zato se je dolžnega čutil slavnostni odbor, pa tudi zlatomašnik, da vsem in vsakemu izrečeta zahvalo za trud in prijazno naklonjenost.

To je kratko poročilo ob Einspielerjevi zlati maši. Previdno in premišljeno osnovana se je slovesnost obhajala veličastno in završila slovesno. Res: To je bil dan, ki ga je Gospod naredil! Dan, kterega se je veselil, kakor smo videli iz pisem in telegramov, ves slovenski svet. — Slovenci koroški! Glejte, tako časti svet Vašega vodnika, ki se bori za Vašo duševno in telesno srečo. Nemci Vam pravijo: Slovenec nikamor ne pride, ne do službe, ne do časti; na svojem očetu vidite, da je to grda laž, da Slovence, ki je zvest Bogu, narodu in cesarju, ravno tako čast vživa, kakor drugi državljani. Bodite toraj ponosni, da ste Slovenci; to naj bo Vaša čast; skrbite pa pred Vsem, da se bodo tudi Vaši otroci učili lepega slovenskega jezika in z Vami govorili po domače. Posebno pa spoštujte svojega zlatomašnika Andreja, in poslušajte njegove nauke, ki Vam jih tako lepe in potrebne daje v svojem „Miru“; zato si le radi naročajte „Mir“ in prav pridno ga prebirajte, da si vtrjeni v pravih nazorih pridobite svojih postavnih pravic tudi na Koroškem! Pod Andrejevo zastavo: Vse za vero, dom, cesarja! se nevstrašeni zbirajte in pod to zastavo združeni slednjič gotovo zmagate! — Zlatomašniku, prečastnemu monsignoru Andreju Einspielerju pa želimo, da še prav mnogo let zdrav in krepak vodi slovenske Korošce, da tudi zā nje nastopi dan — narodnega vstajenja!

Sklenem svoje poročilo s svetopisemskimi besedami, s kterimi so čestitali zlatomašniku profesorji Mariborskega bogoslovja: Moder človek si pridobiva med svojim ljudstvom čast in njegovo ime bo živelo vekomaj!

Zlatomašniku

v
slavo in slovó!

Kakor jagnje krotak,	Kakor skladovje pečín,
Kakor orel krepak,	Kakor vodovje dolín,
Ti si duhoven-veljak,	Zvest si cesarju Ti sin.
Kakor Kočna močan,	Trdno stojš kakor hrast
Kakor Sveče ravan,	Vedno za naroda rast;
Ti rodoljub si zvan,	Večna naj bude Ti čast!

Slava! slovenski Ti rod,
Slava! Ti kliče povsod,
Slava! na zlati Tvoj god!

In junaške se zibló mu prsi,
Venec pa s kreljut se mu leskeče:
„Sprejmi slavni moj Andreja,
Tretji venec za darilo. —
Tvoje sree je za mene,
Za moj blagor vedno bilo. —
So hrumeči, so šuméli
Silno moji klevetníci,
Vendar vedno Ti za mene
Si ustavljal se krivici.
Branil mene, carstvo moje,
Molil zanj si, za vladarja,
Ni te nikdar upognila
Moč sovražnega viharja.
Zvesto sree, hrabro sree,
Moško djanje in mišljenje,
To te diči, to denés je
Ti v najlepše proslavljenje!“

* * *

Tretji venec mu glavó ovenča,
In Andreju se sree razvname,
Vsaka žila mu trepéče, moli
In prisega v njem prisego slavno.
Ž njim pa se razžarja ljudstvo,
Narod zbran nebrojno ž njim prisega,
Ž njim prisega korotanska Vila,
Ž njim planina, ž njim ravan zelena.
Z venecv tréh mu veje od oltarja,
V sreih jim odmeva, jih prešinja
Kakor svitla zarja ta prisega:
Vse za vero, vse za dom, cesarja!

Ivan E. Krek.

Mislím, da v „Slovencu“ najlepše završim svoje poročilo, če objavim danes v „Listku“ natisnjeno lepo pesem, ktera bo tudi krasila spominsko knjižico „Einspieler-zlatomašnik“, ki jo po tem poročilu kmalu izda odbor za Einspielerjevo slavnost z namenom, da se ž njo utrdi posebno med koroškimi Slovenci verski in narodni živelj, posebljen v zlatomašniku Einspielerju. n.

Shod nemških katolikov v Treviru.

(Dalje.)

Pri prvi javni seji 29. avgusta, ktere se je vdeležilo nad 5000 oseb, govoril je še poslanec in odvetnik dr. Porsch iz Vratislave o sedanjem papeževem položaji. Glavne misli govora so bile, da papež potrebuje svetno oblast v obrambo svoje duhovne oblasti. Papež mora biti prost iz političnih in verskih vzrokov. V Rimu je brez varstva in pomoči proti nižji vrsti ljudi, ker ga ne varuje garancijska postava. Akoravno pa je papež jetnik v Rimu, vendar je papeštvo sedaj v večji slavi, kakor v pričetku sedanjega stoletja. Tedaj je revolucija pretila papeževi veljavi, sedaj države iščejo v Rimu pomoči proti revoluciji. Bolna Evropa išče zdravila pri mladeniškem papeštvu.

30. avgusta je bila druga javna seja, ktere so se vdeležili trije škofje in slavni nemški poslanci dr. Windhorst, pl. Frankenstein in Reichen-sperger. Pl. Heereman je govoril o krščanski umetnosti, vodja Hilt o dolžnostih delodajalcev do delavcev, dr. Hülskamp o zabavnem slovstvu, dekan dr. Hammer o moderni vzgoji ženske mladine. Sedanja ženska mladina se uči le pravil moderne kulture; pozná kemijo, filozofijo in vse postave in navade v Mohamedovem raji. Krščanska vzgoja pa zahteva, da dekile pozná čednosti dobre gospodinje in krščanske matere.

Pri tretji javni seji 31. avgusta je govoril dr. pl. Gruben o sirotišnicah in bolnišnicah, dr. Lieber o katoliških redovih, župnik Lehnen o šolstvu.

Pri četrti in zadnji javni seji 1. sept. je govoril Nacke o dolžnostih katoliškega moža. Zadnji govornik je bil dr. Windhorst, ki je podal zbranemu občinstvu jasno podobo tega, kar so nemški katoliki dosegli v zadnjem časi, in kar želé še doseči. Ta govor je pač vreden, da svojim čitateljem podamo iz njega glavne misli:

Liberalni in drugi listi so že večkrat vprašali: ali se životari središče v državnem zboru in ali še živi stari Windhorst? Sedanji shod je živa priča, da ni še propalo središče in tudi stari Windhorst ni še mrtev. In kako je sedaj s cerkveno-političnimi zadevami? Sedaj smo sklenili premirje in določili meje. Katoliška stranka se združuje. Ne smemo pozabiti, kar smo dosegli. Obravnave v minoli zimi bodo vedno predmet cerkvene zgodovine. Vsi, ki so sodelovali, zaslužijo hvalo. V prvi vrsti sveti oče Leon XIII., ki je vedno in nevtrodljivo delal v tem smislu. Ko se je v državnem zboru vršila važna obravnava, klečal je sv. oče še o polnoči v svoji spalnici. Ko ga vprašajo, kaj je predmet njegovi molitvi, odgovoril jim je: nemški katoliki. Zahvaliti pa se moramo za svoje vspehe tudi škofom in duhovščini, ki so mnogo pretrpeli v kulturem boji. Ko ne bi bili duhovniki tako trdni in stanovitni, bilo bi še mnogo slabejše. Veliko zaslugo pa si je pridobil tudi katoliški narod. Mnogo smo dosegli, a vsega še ne.

Vážna točka našega programa je, vprašanje o ugovoru. Gledé te točke in drugih, ki so še ostale iz majevih postav, pojasnil sem Vam svoje stališče. Jaz za svojo osebo ne bom prej miroval, da si priborimo „status quo ante“. Ta namen bomo tudi dosegli, ako se tudi v prihodnje s združenimi močmi vstrajno bojujemo. Gledé državnega ugovora pa se še vrše obravnave, ki se bodo dobro končale. Država ne smé ugovarjati, kedar duhovnik izvršuje svojo službo ali državljanske dolžnosti. Ako to dosežemo, potem ne bodo preiskovali, kako je ta ali oni duhovnik glasoval pri volitvah. Duhovnik naj izvršuje svoje državljanske pravice, kakor vsak drugi državlján brez strahú, da pride vsled tega v preiskavo. Sploh pa želimo, da si priborimo položaj, kakoršen je bil pred majevimi postavami. Naši časniki pa imajo dolžnost, da ne pozabijo teh zahtev.

Vsak mora priznati, da si je časnikarstvo pridobilo mnogo zaslug. Slišal sem sicer večkrat tožbe o tem ali onem časniku. Marsiktera tožba je morda opravičena. Kdor pa pozná časnikarske razmere, delo in hitrost, s ktero delajo časnikarji, ta mora pritrditi, da moramo biti previdni z grajo. Časnikarji delajo nam pot in dajejo zaumenja zastopnikom naroda. Katoliško časnikarstvo v Nemčiji se je zeló povzdignilo, in imamo prej preveč, kakor premalo časnikov. Marsikteri bojevnik je oslabil in se postal. Želim, da se združijo nekteri časniki in zjedinijo moči. Ne zaničujemo časnikarstva, ki nam je potrebno. Mnogi zaničujejo časnikarje, a vendar se jih vsi bojé. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. septembra.

Notranje dežele.

Pri taboru na srenjskem travniku Svatoboriškem rekel je govornik dr. Galušek med drugim: „K ministru *Gautschu* šla je deputacija s prošnjo, da bi se češka spodnja gimnazija v Hradišči na Moravskem razširila v zgornjo gimnazijo. Pa kaj je odgovoril naučni minister? Čujte: „Za Slovake zadostuje že spodnja gimnazija!“ — Razburjenost bila je velika pri teh besedah med na tisoče navzočim narodom. — „*Wr. Abendpost*“ pa preklicuje to vest, češ, pl. *Gautsch* ni nikdar kaj takega govoril.

„*Grazer Volksblatt*“ objavlja dopis: „*Kako odstraniti mizerijo srednjih šol*“ s podpisom „Moravsk Nemeč“. Članek sicer ni povsem izgleden, kajti v marsikterem oziru opira se na neistinite podatke. Zanimivo je le to, da „Nemeč“ piše v „nemškem“ listu o naučnega ministra naredbi, kakor sledi: „Med sedemindvajsetimi nemškimi srednjimi šolami na Moravskem so take, ki imajo prav beraško število učencev. Tako broji nemška zgornja realka v Kromerizu sedem razredov, učencev ima pa manj ko 150; Brnsko tehniko obiskuje komaj 120 slušateljev, stane pa letnih 100.000 gold.; slušatelje vabijo umetno z ustanovami v Brno. Zakaj pa minister take šole ne razpusti?“ Po vsi pravici kara pisatelj - Nemeč naučnega ministra, da ravná s Čehi kot z državljani druge vrste.

Dalmatinski deželni odbor predložil bo deželnemu zboru načrt postave o ustanovljenji hipotekne banke. Že lansko leto obravnaval je deželni zbor o tem predmetu, vendar pa se ni mogla uvesti do sedaj ta koristna naprava, ker je cela zadeva obtičala zaradi počasnosti odsekovih posvetovanj. Isto tako predložil bo deželni odbor tudi načrt o osnovi zemljiščno - melioracijskega zaklada.

V teku tega tedna sešla se bo avstrijsko-ruska komisija, da bo dognala mejo med *Rusijo* in *Avstrijo*, in sicer v okrajih Mihov in Olkus na ruski, Krakovo in Chrzanov na naši strani. Postavili bodo nove mejne kole, kajti stvar se ni mogla dalje odlašati. Navstajale so zmešnjave nad zmešnjave pri prometu in isto tako pri nadzorovanji obmejne straže.

Vnanje države.

Obravnave za združenje *srbskih* državnih železnic s turškimi in bolgarskimi uvel bo najbrže zastopnik družbe avstrijsko-ogerskih državnih železnic, pl. *Meroville*. — Srbski poslanik na Dunajskem dvoru, Milan Bogičević, kterega je vlada izvolila članom komisije za pregled srbske ustave, odpotoval bo v nedeljo v Belgrad. Vdeležil se bo prve seje v ponedeljek 19. septembra.

V avdijenci dopisnika „*Agence Havas*“ dué 12. t. m. pritožil se je *bolgarski* knez britko, da so francoski listi tako brezozirni nasproti njegovi osebi, ko je vendar član francoske rodovine. Izrazil se je, da ga nikakor ne podpira Avstrija, rekoč: „Tu-sém na to mesto, na katerem stojim danes, prignala me je edino le moja vest. Narodu dati hočem mir in spraviti s sveta vprašanje, ki je tako nevarno za evropski mir. Rusija ne more upati, da bo napravila kedaj iz Bolgarije rusko provincijo, in tudi ko bi hotela današnja vlada nadomestiti z drugo, pokazale bi se jej nepremagljive zapreke. Narodna zavest in ideja probujena je tako v vladni kakor v nasprotni stranki. Ni ga Bolgara, ki bi se radovoljno odpovedal avtonomiji. Ako bi bili v Petrogradu bolje poznali istinite tukajšnje razmere, mogoče bi bilo sporazumljenje. Moja dolžnost je določena, pripravljen sem in čakam.“ — Gledé naporov zoper njega in vstaj ob srbski meji kazal se je princ neverjetnega. — Lepe besede iz kneževih ust! Da bi kazal tudi vladarja v vseh družih ozirih! Ali se to strinja z vladarjevimi pravicami in njegovim vzvišenim poklicem, da se brati z druhaljo ter ji kliče raz balkon svoje palače: „Ljubite me! Bodite domoljubni! Zivela Bolgarija!“, da se mu smehlja častilakomno sree v mladih prsih, ko ga navdušeno pozdravlja oni roj, v kterega je ravno popred streljala žendarmerija in ki je razbijala okna in uničevala imovino svojega sodržavljana?

Berolinskim listom se poroča, da je ruska vlada podaljšala za leto dni obsedno stanje v gubernijah Kiev, Podolija, Volhinija, Črnigov in Pultava. — Namestnik finančnega ministra, tajni svetnik Turner, odpotoval je na Francosko v opravkih ruskega finančnega ministerstva.

V Berlinu nikdo več ne verjame, da bi se sešla nemški in ruski car. „Post“ še v enomer trdi, da se bo prorokovanje njeno izpolnilo dné 15. t. m., t. j. danes. — V Stettinu samem pričakujejo dan na dan, uro za uro, od kod se bo prikazal Aleksander III., a ni ga in priti noče. — Cesar bil je dné 13. t. m. navzoč pri paradi družega vojnega kora, sedel je v vozu ter je ukazal, da je vojaštvo dvakrat defilovalo mimo njega. Trdijo, da je to znak njegovega zdravlja, kajti vlni omedle je slabosti pri drugem defilovanju. General Moltke vodil je osebno polk Kolbergovih gnenadirjev, potem pa mu je cesar očitno podal roko ter jo dolgo časa stiskal. Narod ju je burno pozdravljaj. — Knez in knezinja Bismarck odpotovala sta predčerašnjim ob 4. uri popoldne v Friedrichsruhe.

V *francoskih* vladnih krogih je govoric, da bo vlada sklicala konferenco, ki se bo posvetovala o bolgarskem vprašanju. — Ministerski predsednik Rouvier namerava sredi oktobra sklicati parlament. V ministerskem sovetu izrazil se je vojni minister Ferron, da je zelo zadovoljen z izidom poskusnega oboroženja. — Sploh pa je občno mnenje, da bolgarsko vprašanje še dolgo ne bo rešeno. Zoper Ernrothovo misijo so pomisleki: zaradi Berolinskega dogovora, neodločnost Turčije, ugovori nekterih držav in slednjič pa tudi misel sama, ali bi imela Ernrothova misija zaželjeni uspeh. Bati se je, da bi nastale v Bolgariji take homatije, vsled katerih bi morala posredovati Rusija z vojno, to bi bilo pa nevarno za evropski mir. Politika francoskega ministerstva je in ostane miroljubna. Bivanje skoraj vseh francoskih odposlanikov v Franciji jasno dokazuje, da te države ne vznemirja nobeno vprašanje.

V *angleški* spodnji zbornici protestoval je Harcourt najodločneje, da bi se vlada vmešavala v zborovalno pravico. Vlada ne sme trpeti posilstva te po obnem pravu zajamčene pravice. — Balfourt naznanil je zbornici: Buller se ni odpovedal zaradi tega, ker se njegovi nazori ne vjemajo z vladnimi, ampak le, ker je hotel iti na svoje prejšnje mesto. Ko so bili leta 1882 Forster, Harcourt in Spencer v službi, prepovedanih je bilo 130 zborovanj, in takrat veljalo je isto občno pravo, na katero se danes sklicuje ravno isti Harcourt. Polieija bila je prisiljena v Michelstownu, da je tako postopala. Vlada pa bo ostala pri svoji sedanji politiki in upa, da bo tem potom zadovoljila in pomirila Iree. — Lepo je govoril Balfourt v resnici, toda prašamo, ali bo vlada dosegla svoj program miru in pravičnosti (?) s sredstvi, ki vedno le v enomer razburjajo borni irski narod?

„Riforma“ trdi, da je vest o imenovanju *italijanskega* ministra zunanjih zadev neresnična. — V Rimu pričakujejo sredi oktobra avstro-ogerske odposlance k obravnavam o trgovinski pogodbi. Obe vladi ste neki najboljše volje, da se doseže ugoden izid.

Povelja o vojaških vajah v *Rumuniji* dobili bodo korni načelniki dné 24. t. m. Obsezale bodo vaje izimši drugi oddelek celo rumunsko vojno. Prvi kor manevriral bo v Valahiji pod generalom Anghelcom, tretji in četrti kor pa pod generalom Budisteanom blizo Fokšani-ja.

Pogovor nemškega pooblaščenca pl. Viderlen-Wachterja s *turškim* velikim vezirjem in ministrom zunanjih zadev, v katerem je objavil Turčiji Bismarckov odgovor, trajal je nad dve uri. V Carjemgradu tolmačijo ta odgovor tako, da je Bismarck odklonil turški predlog. Vladni krogi niso vsled njega posebno presenečeni, kajti dosegla je turška diplomacija to, kar je prav za prav nameravala — pridobila je zopet nekaj časa. To politiko zasledovati hoče tudi še v prihodnje, vsacega odločilnega koraka ogiblje se na vse mogoče načine.

Nizozemski kralj Viljem ni tako nevarno bolan, kakor so poročali razni časopisi. Da dokaže neresnico teh trditve, otvoril bo kralj sam osobno dné 19. septembra novo izvoljeno kamoro.

V vasi Ballyponeen pri Michelstownu na *Irskem* napali so kmetje policijo, ki je hotela pri nekem prepiru posredovati, ter jo primorali, da se je umaknila v vojašnico. Odtod streljala je v ljudstvo. Zadet ni nobeden.

V *Egiptu*, kakor znano, stopi vsako leto reka Nil čez bregove ter preplovi nizko bregovje; pozneje odteče se zopet, zapustivša kal na preplovljeni zemlji, ki postane vsled tega zelo rodovitna. Dolgo pa že ni Nil tako močno narastel, kakor letos. Mnogo vasi je pod vodo, in kolikor je bilo sezidanih od ilovice, odnesla jih je silna reka s seboj.

„Reuterjevo izvestje“ poroča iz Kabula: Dné 31. avgusta bil je pri Mashakiji poleg Abistade v *Afganistanu* ljut boj med emirovimi vojniki in vstaši. Mrtvih in ranjenih obležalo je na bojnem polju nad 500. — Ejuba kana niso prepodili v Perzijo, marveč biva blizo Herata. Zbranih je krog njega veliko število pristašev. Tako se poroča iz Merva brzovojno v Petrograd.

Izvirni dopisi.

Cerklje, 13. septembra. V lepi, praznični obleki lesketala se je te dni naša velika vas. Raz hiše vihrale so zastave, kakor običajno, narodne in cesarske ter zelenih mlajev dolge vrste oznanovale so domačinom in slučajno potujočim tujeem, da tu vrši se redka slavnost, ki velja sedaj našemu ljubemu c. kr. okrajnemu zdravniku gosp. Edvardu Globočniku.

Ravno je minulo 25 let, da on pri nas službuje ter ob enem, da že četrto stoletja živi v najlepši slogi ter pravi zakonski ljubezni s svojo gospo.

Teh dveh važnih dogedkov v življenji prebлага, prezaslužnega gospoda zdravnika niso mogli Cerklijani prezreti. Že v nedeljo večer zbrali so se pred njegovim stanovanjem z lampijoni in drugimi svetilnicami ter navdušeno ga pozdravljali. Naš vrlo izvežbani pevski zbor pa mu je zapel kaj vbrano: „Naglo bratje“, „V dolini tihi“ ter „Domovina mili kraj“.

Med tem poklonilo se je gospodu slavljencu več gospodov, v imenu katerih čestital mu je v izborni, krasni besedi naš ljubeznjivi gospod župnik Golobič — proslavljajoč ga kot prerazumnega, daleč na okrog slavnega zdravnika, vnetega katoličana, značajnega rodoljuba ter prijatelja šolske mladine. Našteval je še več družih vrlin, ktere spoznavati imel je priliko že 20 let. In za to rečem — pravi govornik — da je občinski zastop v polnem soglasji z vsemi Cerklijani imenoval Vas tukajšnjim častnim občanom dné 8. septembra t. l.

Tu pristopi naš občespoštovani gospod župan Vavken ter izroči, videzno ginjen, gosp. zdravniku umetno izdelano diploma.

V nevezani besedi pozdravi sedaj gospoda jubilanta gospica Tilka županova tako dobro, da jo smemo prištevat i zbornim deklamovalkam.

Z ginjenim srcem in rosnim očesom zahvaljuje se gospod zdravnik za vsestransko pozornost ter povdarja, da je v toliki meri ni nikdar pričakoval in ne zaslužil; to mu je poročstvo pravega prijateljstva, za katero tudi v prihodnje prosi.

V ponedeljek opoldne sešlo se je razven domačih tudi več prijateljev gospoda slavljence iz Ljubijane, Kranja, Bohinja ter skoro vseh gorenjskih župnij — v dično ozališani gostoljubni hiši gosp. župnika; veža in vhod v prostorno dvorano-obednico bila sta podobna cvetočemu vrtu, obednica je bila v najlepšem svitu.

Med gosti opazili smo med drugimi gg.: c. kr. okrajnega glavarja Merka z gospo, graščaka I. in Ed. Urbančiča, duh. svetnika Kerčona, več gg. župnikov, dr. Gregoriča st. in ml., g. Iv. Hribarja itd. — do 50 oseb.

Napitnice, ki so veljale Nj. Veličanstvu, gosp. jubilantu in gospej soprogi, nadobudnemu gospodu sinku drd. Edvardu ter gostom, spremljali so srčni „na zdar“ in „slava“-klici in grom mogočnih Cerkljanskih topičev. Živo so se odobrvali gosp. slavljencu došli brzovojni in druge čestitke. Razume se, da lepo vbranega petja nismo pogrešali; z eno besedo, vsega je bilo dovolj — le žal, da prehitro približal se je večerni mrak, ki je marsikterega opomnil, da ni v Cerkljah doma. Še enkrat podali so prijatelji prijatelju — slavljencu roko — želeč mu z vsemi Cerklijani, da v enaki čilosti praznuje tudi 50letnico svojega službovanja, kakor zakonskega svojega življenja. Bog daj!

S Pivke, 12. septembra. (Še enkrat vojaska vaje. — Nagla smrt.) Nedavno je omenjal častiti dopisnik iz našega kraja, da so si Pivški otroci mnogo novcev prislužili z dovaževanjem vode v domobransko šotorišče, kjer so žejni naši vojniki po 3, celo 4 kr. dajali za liter vode. Izvedel sem še o drugem, prav originalnem viru zaslužka za naše bosopete fantiče. Kaj se vsega ne loti vrtoglava mladina! Hodili so za vojaki pobirat izstreljene prazne patrone. Pastirji so pustili svojo čredo in šli opazovat vojake. Kjer je bil kak napad z gostim streljanjem, brž so se otroci po odhodu vojakov ucedili navzdol in iskali patrone. Dobili so jih silno veliko, vmes tudi mnogo nabitih, ki so jih vojaki v naglem teku iz svojih torbic poizgubljali. Patrone so potem prodajali nekemu Rezijanu, prazne po pet za jeden krajcar, polne pa krajcarji. Rezijan je to robo prodal v Postojini v kotlovino. Nekteri urni pobiralci so 50 kr. za patrone skupili.

Čujem, da imajo otroci še mnogo neprodanih polnih patron spravljanih. Treba bi bilo tu stariše opomniti na veliko nevarnost, ker bi paglavci utegnili s to igračo poškodovati sebe ali koga družega. Žveplenka in smodnik nista za mlečne pobaline.

Sobotni večerni vlak št. 9 je pripeljal v Št. Peter mriča, žandarma Senožeskega Jožeta Markoviča. Bolehal je že dlje časa za jetiko. Včeraj ga njegov tovariš spremi do Divače, kjer se bolnik vsede v železniški voz, da se popelje v Ljubljansko vojaško bolnišnico. Med postajama Divačo in Ležečami mu začne slabo prihajati v dušniku, zgrabi se za vrat, da bi odstranil zadržek, ki mu dihati ne dá. Njegovi sopotniki mu brž oprosté vrat in život, začno ga drgniti po rokah in nogah, pa ves trud je bil prazen. Revež še parkrat zaggrá in po njem je bilo. Gnjloba pljuč je predrla vrat in se razlila po dušniku. Takó je zdravniško raztelesenje pokazalo.

Ranjki Jože je bil domá iz Podturna pri Toplicah na Dolenjskem in bil še-le 24 let star. Pokopan je bil danes, 12. septembra, na pokopališči v Št. Petru. Njegovi tovariši iz okolice so mu napravili prav lep pogreb.

To je letos že drugi slučaj nagle smrti v železniškem vozu. Naglo drči železniški vlak, ali še hitrejša je smrt, komur je odločena. Ne gleda na postaje, ne porajta za klic konduktérjev, samó povelje večnega Sodnika in Gospodarja nad življenjem in smrtjo poslušá in gré s svojo žrtvijo v večnost. Naj ranjki v miru počiva!

Z Belokranjskega, 13. septembra. Dné 27., 28., 29., 30. in 31. minulega meseca obiskal je državni poslanec dolenjskih občin, gospod Viljem Pfeifer, svoje volilce v Belikrajini. Do sedaj je poročal o državnozbornem delovanju volilcem v Semiču, Petrovvasi, Kotu, Loki, Dragatuši, Vinici, Podzemlji in Gradaci. Vsi volilci so bili popolnoma zadovoljni s postopanjem g. poslanca v visoki zbornici ter so ga prosili, da naj še v bodoče tako deluje.

Tudi na shodu pri „treh farah“ poleg Metlike so volilci 28. in 29. pr. m. v Metliki svojemu vrlemu zastopniku za dosedanje postopanje izrekli svojo popolno zaupanje in zadovoljnost, proseč ga, da bi še v prihodnje tako nevstrašeno zagovarjal njih težnje.

G. V. Pfeifer je bil tudi prisoten dné 29. pr. m. v Metliki pri živinski razstavi in ob enem ud prisojevalne komisije za darila najlepši živini. Pri tej priliki je bila dobrodelna loterija kmetijskega in gospodarskega orodja ter raznovrstnih kmetijskih strojev. G. poslanec je sreča naklonila glavni dobitke (stroj za koruzno robkanje), ktereja je blagovoljno podaril kmetijski podružnici Metliški. (Živel g. Pfeifer!)

Ker ni bilo g. poslanec mogoče v petih dneh cele Belokrajine obiskati, storil bode to po ostalih v kratkem. Letos tudi obišče volilce Novomeškega okraja, da jim poroča o parlamentarnem delovanju ter poizvé njih želje.

Prav veselí nas, da se naš g. poslanec tako trudi, vsem težnjam svojih volilcev zadovoljiti ter ga prosimo, da naj on svoj veljavni glas še mnogokrat povzdigne za nas pozabljene Belokranjce v Dunajski zbornici, in preverjen naj bode, da mu bodedemo za to vedno hvaležni.

Trident, 12. sept. (Nečloveško dejanje.) V mesteci Borgo, ktero je oddaljeno od Tridenta 34 kilometrov, kjer je leta 1866. laški general Medici ošabno „marširal“ s svojo divizijo in se pomikal proti osredju južne Tirolske, bil pa od hrabrih naših vojakov dobro našeskan in nazaj zapoden, zgodil se je v soboto 10. t. m. strašen zločin. V neki siromašni rodovini imeli so baje dlje časa prepír zaradi male dedščine. Mlajši brat ni bil zadovoljen s tem, kar je sodnija njemu pripoznala, za to sklene maščevati se. Svoj hudobni sklep izvrši omenjeno soboto. Ko je namreč žena bratova pripravljala večerjo, plane nanjo z golim nožem in z besedami „zdaj boste imeli dovolj dedščine“, jo z nožem sedemnajstkrat rani, tako da se je žena zgrudila mrtva na tla. Tako je hudobnež ob enem končal dvojno življenje. Toda krvolok še ni bil zadovoljen, marveč hiti v sobo nad brata. Ko vidi brat nevarnost, zbeži, ali na stopnicah ga hudobnež doteče in mu v hrbet zadere nož, s katerim mu napravi smrtno rano. Na to hudobnež pobegne v hribe, ali pride kmalu pravici v roke. Brata smrtno ranjenega in staro mater, ktera je vsled strahu in žalosti tudi nevarno zbolela, prenesli so v bolnišnico. Videl sem sam te nesrečne žrtve, in pri tem pogledu so mi prav živo stopile

pred oči besede, ki sem jih čul od matere doma, kadar smo se pogovarjali o strahovih. Rekli so namreč: Otroci! dobro si zapomnite, največji strah na svetu je greh in hudobni človek. —

Domače novice.

(Najnovejši Gautsch-ev ukrep.) Iz Ljubljane poroča prijatelj našemu listu: Ravnokar bil je pri meni star znanec z Gorenjskega, ki je pripeljal v Ljubljano v šolo nadopolnega svojega sinka. Zaradi preobilnega števila ga ravnatelj tukajšnje gimnazije ni mogel več sprejeti... Ne vem, kdo je bil bolj potr, oče ali sin. Vprašal me je za svèt, kaj sedaj storiti. Pravil mi je, da imajo v nemškem oddelku še prostora, ondi da ga sprejmejo. Seveda sem možu to misel odločno odbil. Ali kaj storiti? Kranjske gimnazije prvi razred je zaprt, v Ljubljani ni prostora... Dober svèt je drag v tem slučaju... Mož je v svoji nevolji izrekel pomenljive besede: in vendar jaz tudi davke plačujem in veliko plačujem, fanta mi pa v šolo nočejo... Komentar pripuščamo čast. svojim čitateljem. *Difficile est satyram non scribere.*

(Dramatičnega društva šola), v kateri se poučuje v vseh strokah dramatične umetnosti, prične se danes zvečer ob 8. uri v čitalnišnem soplehji v I. nadstropji. Ker je velike vrednosti pravilno deklamovanje, izgovarjanje in naglašanje, in da ima slovensko gledališče vedno naraščaj — želeto je mnogo učenk in učencev.

(Vabilo k veselici), katero priredi podpisani odbor v nedeljo, 18. t. m., na prostem gostilne „pri stari pošti“ v Mokronogu v prid „Narodnemu domu“ v Ljubljani. Vspored: I. Godba na citre. — II. Petje: 1. „Kitica narodnih pesmi“, sestavil Anton Foerster. 2. „Sirota“, uglasbil A. Hajdrih. 3. „Tičica gozdna“, uglasbil F. Majer (čvetospev). 4. „Tam, gdje stoji“, uglasbil V. Lisinski (čvetospev). — III. Igra: „Bob iz Kranja“. Konečno prosta zabava. — Vstopnina 30 kr. Preplačila se hvaležno vsprejmó. Začetek ob 5. uri popoldne. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Iz Maribora), 14. sept. Tukajšnje mitnice dajale se bodo dné 28. septembra ob 10. uri dopoldne pri tukajšnjem c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu za tri leta v zakup. Zahteva se letne zakupnine za mitnico v Mariboru pri Graških vratih 4150 gl.; pri Koroških vratih 650 gl.; pri Dravskih vratih 2150 gl.; pri Dravskem mostu 6450 gl.; mitnica na vodi 1550 gl. V Pesnici ob mostu 300 gl.; v Marenbergu 500 gl.; v Šent. Ožbaltu 30 gl.; pri sv. Jožefu 650 gl.; v Konjicah 1200 gl.; v Vojniku 2650 gl.

(Cesarjevič Rudolf in Štefanija) prideta, kakor že znano, meseca oktobra v Gradec. Deželni odbor volil je v namen dostojnega sprejema dotičnemu pododseku 2000 gl. s pristavkom, da mestni zastop v ravno to svrhu dovoli 1000 gl. Sprejemni odbor pričel je že jako živahno delovanje.

(V Trst) je priplulo v torek zjutraj angleško brodovje. Ladije so te-le: „Aleksandra“ (admiralska ladija), 12 topov; „Colossus“, 9 topov, 9150 ton; „Dreadnought“, 4 topove, 10.820 ton; „Agamemnon“, 6 topov, 8510 ton; „Thunderer“, 4 topove, 9330 ton; „Polyphemus“ 144 mož; „Delphin“ 120 mož; „Albacore“ 53 mož; „Hecla“ 270 mož; „Staut“ 150 mož. Ob 10. uri so se poklonili Tržaški dostojanstveniki angleškemu poveljniku, vojvodi Edinburškemu. Ob 11. uri je vojvoda obiskal c. kr. namestnika barona Depretisa, FML. barona Koberja in kontreadmirala Pelzela. Spremljala sta ga princa Jurij in Ljudevit Battenberg. Ob 4. uri se je pripeljala tudi soproga angleškega poveljnika v Trst s parnikom „Surprise“. Spremljal jo je markiz of Lorne, zet angleške kraljice. Včeraj zvečer se je vršila slavnost na čast angleškim gostom.

(Beljaški mestni zastop) sprejel je g. doktor Knafflovo resolucijo, koja je obrnjena proti Celovškemu škofu g. dr. Kahnu zaradi oo. Jezusove družbe. V dotični resoluciji toži dr. Knaffl, kako se je Koroška veselila začuvši, da je jeden njenih nemških sinov imenovan naslednikom ranjčemu škofu Fundru. Žal, da se je to veselje tako zgodaj v žalost spremenilo. Škofu dr. Kahnu se je umestno zdelo, pravi resolucija dalje, jezuite v deželo poklicati kot izgojvatelje duhovščine in pa s

češkimi bogoslovci napolniti semenišče. Najhujša pregreha je pa poleg že omenjenih dveh ta, da je škof Kahn svojej škofovske službi spodobno spoznal, slovensko-klerikalno stranko podpirati. To toraj je škofov največji pregrešek, ki mu ne bo drugače odpuščen, kakor če se izneveri svojim katoliškim ob enem konservativnim načelom, koja priznavajo enake pravice vsem narodom, toraj tudi Slovincem in zatrobi v nemško-liberalni rog, da bo z Beljaškimi modrijani vred Slovence pestil, kjer se mu bo prilika ponujala. No, tega škof dr. Kahn ne bo storil, in mislimo ter se izvestno nadjamo, da mu ne bo na škodo.

(Iz Zagreba.) Sabor imel je dné 13. t. m. sejo. Na dnevnem redu je bila adresa, koja je prečital zapisnikar Barlovič. Potem se je prečital načrt adrese stranke prava. Nato bi se morala prečitati adresa zmerne opozicije, koja je predložil poslanec dr. Brlič. Predsednik Mirko Hrvat pa tega ni dovolil, ker ni imela dovolj podpisov. Poslanec dr. Brlič dokazuje, da ima adresa dovolj podpisov, ker po točki 8 poslovnega reda smejo nepotrjeni člani sabora glasovati, v važnih slučajih celó odločevati, toraj tudi podpirati predloge. Predsednik ne dopuští, da bi se razpravljal ta predmet. Poslanec Miškátovic pojasnuje adresni načrt večine, in povdarja, da se mora varovati nagodbina postava. Poslanec Barčič trdi, da stoji stranka prava na stališči pragmatične sankcije, in da so le druge stranke revolucijske, ki priznavajo protipostavno nagodbo. Govornik očita večini, da ne zastopa naroda. — Brlič pobija adreso večine, ker ista ne navaja zahtev naroda. Vlada in njena stranka bi morali izvrševati svojo dolžnost in varovati postavu. Ko bi pri nas hoteli imeti zastopnike po narodovi volji, morali bi tako postopati, kakor vlada v Srbiji. Večina ne omenja v svoji adresi, da se kruši nagodba, toraj tudi ne izraža volje narodove. V praksi pospešujete madjarščino, koja ne prizná postavu. Madjari postopajo z nami ravno tako, kakor nekđaj Bach ž njimi. — Na to so še govorili Gjurković proti stranki prava in zmerni opoziciji, dr. Amruš proti večini, dr. Kršnjavi proti Amrušu. — Včeraj se je nadaljevala adresna debata. Prvi je govoril ban grof Khuen-Hedervary in zagovarjal adreso večine. Konečno so se stavile mnoge interpelacije.

Telegrami.

Dunaj, 14. septembra. Minister vnanjih zadev, grof Kalnoky, odpotuje danes zvečer v Friedrichsruhe, da obišče državnega kancelarja kneza Bismarcka.

Praga, 15. septembra. V pozdravu „Politiki“ povodom njenega 25 letnega obstanka naglašá dr. Rieger, da je češki narod pripravljen spraviti se z nemškimi sodeželjani. Po njegovem mnenji bi morali obe stranki v jasni in pravi obliki iskati varstva proti žaljenju pravie z majorizovanjem. Ako obe stranke vzajemno in vestno spoštujete pravice in kolikor mogoče izvršujete načelo prostega samostojnega postopanja in samovladja, našli bote najboljše garancije pravie in vspešnega narodnega razvoja, in tako se bo srečno rešilo preporno vprašanje.

Praga, 14. septembra. Volitve velikega posestva v deželni zbor vršile so se danes. Nemški liberalci se je niso udeležili. Enoglasno bili so izvoljeni: grof Ferdinand Bouquoi, grof Jan. Lažansky, Adolf baron Leonhardi, grof Karol Maks Zedwitz, grof Avgust Kinsky in dr. Tersch.

Berolin, 14. septembra. Umrl je general W e r d e r, ki je premagal B o u r b a k i - j a pri Belfortu.

Pariz, 15. septembra. Manifest grofa Pariškega obseza obširen monarhijsk program ter obljubuje mej drugim olajšanje vojaških bremen potom pogodb z velesilami.

Tuji.

13. se, tembra.

Pri *Matédu*: Bartolitsch, Grimmer, trgovca, z Dunaja. — W. Fleischer, potovalec, iz Prage. — A. Šteiner, potovalec, iz Budimpešte. — F. Keil, uradnik, iz Linca. — E. Vogel, trgovec, iz Gradca. — J. Terenčič, posestnik, s Češkega. — Javornik, posestnik, z Vrhnike. — M. Zangerl, učitelj, s so-

progo, od Dragomila. — E. pl. Veneda, deželne sodnije sovetnik, s soprogo, iz Trsta. — J. Moser, poročnik, iz Reke.

Pri *Stonu*: A. Ittig, zasebnik, iz Londona. — G. D. Howe, zasebnik, s soprogo, iz Amerike. — Dobelmann in Kampmann, zasebnika, iz Francije. — S. Fantoni, zasebnik, iz Španije. — Dr. J. Seberini, vojaški uradnik, z Dunaja. — F. Beeher, ravnatelj asekurance, z družino, z Dunaja. — Petrin, Haas, Fiehbach, Kattistig, trgovci, z Dunaja. — K. Beneš, zasebnik, iz Sarajeva. — Aklosh, nadporočnik, iz Olomuca. — E. Eisler, trgovec, iz Budimpešte. — pl. Fekete, veleposestnik, s soprogo, z Ogerskega. — Horwat, Szentys, Schwarz, zasebniki, iz Zagreba. — J. Pasan, logar, iz Kočevja. — A. Berec, župnik, od Št. Lamprehta. — Ofenheimer, Novak, Nussa, Schild, zasebniki, iz Trsta. — Giacich, Venutti, zasebnika, iz Reke. — pl. Vieten, zasebnik, iz Lipice. — A. Wernik, konduktér, iz Divače.

Pri *Južnem kolodvoru*: J. Schmidl, trgovski pomočnik, z Dunaja. — F. Holzner, zasebnik, iz Pulja. — J. Pokorny, zasebnik, iz Celja. — C. Pammer in H. Pammer, trgovca, iz Ljubljane. — K. Gmeiner, natakár, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.		732.98	+13.6	sl. zap.	jasno	6-10
14. 2. u. pop.		733.38	+21.4	sl. vzh.	del. jasno	dež
9. u. zveč.		736.54	+15.4	sl. vzh.	jasno	

Zjutraj megla, čez dan deloma jasno, popoldne je večkrat deževalo, ob štirih nevihta na vzhodu in mavrica. Večerna zarija. Srednja temperatura 16.8° C., za 2.8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

51. septembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81	gl.	15	kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82	„	65	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112	„	85	„
Papirna renta, davka prosta	96	„	15	„
Akcije avstr.-ogerske banke	884	„	—	„
Kreditne akcije	282	„	10	„
London	125	„	90	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	95 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	92	„
Nemške marke	61	„	50	„

Javna zahvala.

Najprijetnejša mi je dolžnost, prisrčno se zahvaliti p. n. gg.: župniku Antonu Golobiču, županu Andreju Vavkenu in njegovi rodbini, č. g. pevcem, č. g. sosedom ter vsem drugim svojim predragim prijateljem, kakor prečastitim gospem in gospicam v Cerkljah in okolici za nezasluzeno mi laskavo častitanje in gostoljubnost o priliki moje srebrne poroke in 25letnice mojega službovanja. Čast in hvala tudi tukajšnjemu občinskemu zastopu za veliko nepričakovano odlikovanje kot častnega člana, hvala blagorodni gospici M. Vavken-ovi za prekrasni prolog in venec, hvala preč. gg. pevcem za serenado, č. g. aranžerjem za njihov veliki trud. Z istimi čutili zahvaljujem se vsem onim preč. gg., ki so se spominjali mene bodisi osebno v Cerkljah ali brzojavno in pismeno.

Cerklje 13. septembra 1887.

Edvard Globočnik,

v svojem, svoje soproge in sina imenu.

M. Gerber

c. kr. zaloga šolskih knjig, pisalnega in risalnega orodja, zaloga in kupčija s papirjem

v Ljubljani (2)

poleg zvezdnega drevoreda št. 14 (nova) priporočá

ljudske šolske knjige za 1887/88 l.,

kakor tudi vse v šolsko stroko spadajoče stvari, in sicer:

Greiner-jeve in Pokorny-jeve, Grubbauer-jeve in Musil-ove pisne zvezke in vsakoršne risalne zvezke, peresa, držaje. Razne tinte: črno, rdečo, modro, zeleno in zlato. Svinčnike: Hartmuth-ove, Faber-jeve in Austria-Pencils. Elastične tablice, ploščice v lesenih okvirjih, črtala, gumije, razne peresnice, barvnice in čopiče, zavitke, vpisne knjige, načrtane in nenačrtane, razne velikosti in debelosti. Patentovane deske za risanje s primernimi linijali, deske za risanje, risarska ravnila (linijali) in vsakovrstno risarsko orodje, kakor tudi kotoméri različne velikosti. Bloki za risanje v navadni velikosti in trdnosti. Papir za risanje, risarsko oglje, kreda, prilepni žreblički, tuši, brisala, tehniške barve, papir in platno za pavziranje, slikarske palete, prenašalci (oglomeri), šolske torbice za knjige, žepni tintniki, papir za note in mape za muzikalije itd.